

Barcelona: dos anys de govern Trias

Falten dos anys per a les pròximes eleccions municipals a Barcelona. Som a meitat d'un mandat que trenca la continuïtat de més de trenta anys de governs de coalició d'esquerres, encapçalats pel PSC. La coalició unióconvergent governa sense comptar amb prou majoria per aprovar unilateralment pressupostos o decidir temes importants, tot i que va trampejant, comptant, sobretot, amb els vots del PP. Aquest és l'escenari. Però ¿quins resultats han donat aquests dos primers anys de govern Trias? ¿Han significat un abans i un després en la manera com es pensa la ciutat, en la manera com es gestionen les polítiques? ¿Podem parlar d'un projecte alternatiu al que es va anar construint al llarg de tants anys? ¿Què ens espera en els pròxims dos anys?

Si fem cas a la situació econòmica municipal, les coses no van malament, sobretot si ho comparem amb la Generalitat. Les finances que va trobar Trias no eren preocupants, ans al contrari. Els grans temes d'infraestructures s'havien solucionat, si exceptuem alguns elements significatius com per exemple la connexió ferroviària amb el port, el tema de Sagrera o l'acabament de la línia 9 del metro. El capital simbòlic obtingut als Jocs Olímpics i la bona administració de les connexions internacionals feta amb posterioritat han convertit Barcelona en una ciutat de gran atractiu per als que la visiten. I, malgrat tot el que diem, la

Sembla que Trias viu de les coses que abans d'ell es van fer bé i aprofundeix en els vicis del que ja es feia malament

sensació de molts observadors no és positiva. Sembla bastant obvi que el que passa a la ciutat no pot separar-se del que passa al país o al món. Però, si acceptem que el canvi que travessem va molt més enllà d'una crisi passatgera, aleshores caldria pensar i actuar en una perspectiva estratègica que situï positivament la ciutat en els nous escenaris. I més aviat el que sembla és que es viu de les rendes de les coses que es van fer bé, i que s'està aprofundint en els vicis i problemes de les coses que ja es feien malament.

Rebem cada dia més turistes, però marxen residents. Segons l'Idescat, Barcelona té més de 100.000 residents a l'estranger, amb un augment de més del 40% en relació amb el 2009, i més de la meitat tenen menys de 40 anys. El

JOAN SUBIRATS

PROF. DE CIÈNCIA POLÍTICA, IGOP-UAB

CONSULTA MÉS
ARTICLES A
www.ara.cat

2012 vam passar dels 7,4 milions de turistes, i dels 16 milions de pernoctacions. I seguim pujant. El turisme representa ja més del 15% del PIB de la ciutat. I l'Ajuntament, aprofitant l'onada, avança en canvis normatius que facilitin la creació de nous establiments hotelers i millors condicions per als operadors turístics. L'altra gran aposta se situa en el port, com a espai intermodal, com a porta d'entrada, aprofitant també la seva peculiar normativa, que el situa fora del debat democràtic municipal. Fa uns dies vaig sentir dir a Itziar González que Barcelona, abans, era una ciutat que tenia un port i ara és cada cop més el port el que sembla disposar d'una ciutat. No anem bé si no som capços de socialitzar adequadament tots els èxits econòmics que poden

representar el turisme i el port. Hem de recordar que els costos del boom turístic estan molt concentrats en espais molt concrets de la ciutat, mentre que els beneficis els acumulen persones que no pateixen aquests costos, i el govern municipal no sembla capaç de redistribuir-los.

No acabo de percebre cap a on es vol anar. L'argumentació més prospectiva que conec la repeteix sempre el regidor Vives, combinant autosuficiència, barris productius, mobilitat humana i emissions zero. Res a dir si hi avancésim de veritat, i si no hi hagués contradiccions significatives entre el missatge i moltes de les coses que es fan. L'atur de Nou Barris triplica quasi el de Sarrià o duplica el de l'Eixample o Gràcia. La regidora del districte ha d'enfrontar-se a veïns cada cop més enfadats, i el govern Trias no l'ajuda amb actuacions potents. En altres barris com Sants, en canvi, l'experiència de Can Batlló avança, obrint pistes interessants de futur. ¿No es podria recuperar el Port Vell per a la ciutat? Es tira endavant el Pla Buits, que és positiu, però del projecte 16 Portes de Collserola no se'n sap res més. Tot plegat sembla més aviat confús i incert. Els que van governar més de trenta anys van exhaurir un model d'èxit i no poden pas dir que ho van fer tot bé. Però els que estan governant els últims dos anys no mostren vies alternatives sòlides i el que funciona, com el turisme o el port, pot acabar passant factures significatives.

Si Barcelona no és capaç de socialitzar els èxits econòmics que poden representar el turisme i el port, no anem bé

LAMARTARILE